

Rada pre vysielanie a retransmisiu Dobrovičova 8, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava 1	
21-03-2013	
Podanie číslo: 1167	Prílohy: 1
Prílohy číslo: 1	Prílohy: 1

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 21.03.2013

a vykonateľnosť dňa 22.04.2013

Najvyšší súd Slovenskej republiky

dňa 9.04.2013

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci navrhovateľky: **MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o.**, so sídlom Bratislavská 1/a, Bratislava, právne zastúpená: **ADVOKÁT ZLÁMALOVÁ ZUZANA, s.r.o.**, Trnavská 11, Bratislava, proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/035/2012 zo dňa 26. júna 2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/035/2012 zo dňa 26. júna 2012 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke **u k l a d á** zaplatiť súdny poplatok v sume 70 € do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedený v Štátnej pokladnici, Bratislava.

Navrhovateľke náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

I.

Navrhovateľka sa včas podaným opravným prostriedkom, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 17.08.2012, domáhala postupom podľa ustanovení

§ 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/035/2012 zo dňa 26.06.2012.

Odporkyňa (ďalej aj Rada), ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého administratívneho rozhodnutia (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.), rozhodnutím č. RP/035/2012 zo dňa 26.06.2012 (vydaným v správnom konaní č. 151-PLO/O-1790/2012) uložila navrhovateľke podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 10.000 € za porušenie povinnosti uvedenej v § 31a ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na televíznej programovej službe TV MARKÍZA dňa 17.01.2012 o cca 19:00 hod. odvysielala v programe *Televízne noviny* príspevok s názvom *Nová spevácka šou*, ktorý obsahoval informácie o programe *Hlas Česko Slovenska*, ktoré naplnili definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie podľa § 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z.

V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa uviedla, že rozsah a obsah informácií o programe *Hlas Česko Slovenska* zaradených do predmetného príspevku a vzhľadom na spôsob ich spracovania presiahli rámec spravodajskej informácie, neplnili účel spravodajského príspevku a avizovaný program *Hlas Česko Slovenska* propagovali. V prípade, že navrhovateľka chcela poskytnúť výlučne spravodajské informácie o avizovanom programe, mohla tieto prispôbením spracovania príspevku eliminovať. Odvysielanie propagačných informácií o programe *Hlas Česko Slovenska* v príspevku *Nová spevácka šou*, ktorý bol odvysielaný v rámci hlavného spravodajského programu navrhovateľky *Televízne noviny*, mohlo viesť k zvýšeniu sledovanosti propagovaného programu, čo podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) možno považovať za inú protihodnotu. Vychádzajúc z definície skrytej mediálnej komerčnej komunikácie je tiež treba uviesť, že na naplnenie jedného z jej definičných znakov – zámernosti využívania informácie na propagačný účel, je kritérium odplatnosti uvedené iba exemplifikatívne, teda aby odvysielaná informácia mohla byť kvalifikovaná ako skrytá mediálna komerčná komunikácia, nemusí byť bezpodmienečne odvysielaná za odplatu, resp. inú protihodnotu. O zámernosti odvysielania propagačných informácií svedčí i skutočnosť, že odvysielaný program je zostavovaný redakčne dopredu, skladbu odvysielaných príspevkov zostavuje účastník konania, ktorý ho teda ovplyvňuje. Pri skrytej mediálnej komerčnej komunikácii je možnosť uvedenia diváka do omylu obsiahnutá v samotnej podstate informácie využívanej na propagačný účel.

Pri určovaní výšky sankcie odporkyňa vychádzala zo závažnosti správneho deliktu, rozsahu a dosahu vysielenia, miery zavinenia, následkov porušenia povinnosti, trvania správneho deliktu, spôsobu porušenia povinnosti a pokutu určila vo výške 10.000 €.

II.

Navrhovateľka vo svojom opravnom prostriedku uviedla, že skrytá mediálna komerčná komunikácia je reklama, ktorá tvorí súčasť vysielania alebo časť článku v novinách, časopisoch, bez toho, aby bola presne oddelená od celkového vysielania. Táto môže byť prezentovaná vo forme reportáže, rozhovoru, pričom z označenia, zaradenia, usporiadania žurnalistického materiálu nie je celkom zrejmé, že ide o platenú reklamu. Predmetný príspevok zo dňa 17.01.2012 obsahoval výlučne skutočnosti informačného charakteru. Išlo o poskytnutie informácií z tlačovej besedy vysielateľa, ktorú poskytol novinárskej obci za účelom predstavenia nového projektu s názvom *Hlas Česko Slovenska*. Všetky dokrútky boli z priestorov konania tlačovej besedy, ktorým boli priestory nakrúcania predmetnej relácie. Miera informačných výpovedí bola výrazne nad rámec výpovedí istého reklamného charakteru. Ostatné zábery vizuálne len dokresľovali podstatu informačných skutočností. Použité výrazové prostriedky boli výlučne informačného charakteru a neboli doplnené inými výrazovými prostriedkami, ktoré sú bežné v reklamnej praxi. V príspevku odznegli správy informačného charakteru o type programu, o jeho štruktúre, účinkujúcich a ďalšie informácie potrebné pre poskytnutie ucelenej informácie smerom k novinárom, ako aj smerom k verejnosti. Predmetný príspevok neobsahoval konkrétne propagačné údaje, napr. o čase vysielania. Z odôvodnenia rozhodnutia odporkyne musí byť zrejmé, čo v obsahu odvysielaného príspevku považuje za naplňujúce definíciu skrytej reklamy, akým spôsobom to považuje za naplňujúce definíciu skrytej reklamy, akým spôsobom mal naplniť reklamný účel, uviesť diváka do omylu o podstate takejto informácie.

Predmetom tohto konania je podľa názoru navrhovateľky príspevok spravodajského informačného charakteru, ktorý v rámci žurnalistickej praxe vychádza z princípov a zásad žurnalistiky a žurnalistických postupov. V predmetnom príspevku nie je zrejماً akákoľvek odplatnosť vzťahu medzi tým istým subjektom, ktorý je vysielateľom spravodajskej relácie s názvom *Televízne noviny*, ako aj vysielateľom príspevku s názvom *Nová spevácka šou*. Príspevok zásadným spôsobom nijak nereklamoval niečo iné, nové, čo by už divák nemal možnosť v predchádzajúcom vysielaní navrhovateľky spoznať, o čom by nemal predchádzajúcu informáciu. Preto považuje názor Rady, že predmetný príspevok bol skrytou mediálnou komerčnou komunikáciou vysielateľa na vlastné vysielanie za dogmatický a zúžený s ohľadom na definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie podľa zákona č. 308/2000 Z.z. a neboli tiež kumulatívne naplnené všetky zákonom stanovené podmienky pre uplatnenie sankcií z dôvodu porušenia § 31a ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. Odporkyňa v napadnutom rozhodnutí nedostatočne odôvodnila podstatu rozdielu v zmysle definície skrytej mediálnej komerčnej komunikácie tak, ako ju definuje zákon č. 308/2000 Z.z. a informáciou a informačným charakterom tak, ako vyplýva z bežnej žurnalistickej praxe. Navrhovateľka tiež poukázala na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5SŽ/18/2010, 6SŽ/9/2009, 3SŽ/49/2007.

Navrhovateľka ďalej namietala nezákonný procesný postup a nezákonne získaný dôkazný prostriedok. Navrhovateľka bola v dôsledku hrozby uloženia finančnej sankcie

povinná správne mu orgánu v lehote 7 dní doručiť požadovaný záznam vysielania zo dňa 17.01.2012. V liste zo dňa 24.01.2012 však nebolo uvedené za akým účelom, z akých dôvodov si správny orgán predmetné vysielanie vyžiadal, nebolo v liste uvedené, že tento bude slúžiť ako dôkaz v správnom konaní proti navrhovateľke. Navrhovateľka bola bez uvedenia dôvodu vyžiadania záznamu vysielania a pod hrozbou finančnej sankcie nútená poskytnúť správne mu orgánu dôkaz, ktorý bol použitý v jej neprospech, pričom poukázala na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžo/200/2009 a na prezumpciu neviny v zmysle čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 48 Charty základných práv Európskej únie. Štát musí preukázať vinu a akákoľvek pochybnosť by mala byť v prospech obvineného. Obvinený by mal mať právo odoprieť vypovedať. Všeobecne sa nevyžaduje, aby predložil dôkazy vo svoj neprospech. Navrhovateľka nemala možnosť pred nezávislým súdnym orgánom hájiť svoje práva, nemala možnosť vyjadriť sa k nezákonne získanému dôkazu, ktorý bola povinná v dôsledku hrozby finančnej sankcie správne mu orgánu predložiť. V správnom konaní nebolo vytýčené ústne pojednávanie, v ktorom by mohla účinnejšie hájiť svoje práva a záver správneho orgánu vyslovený v rozhodnutí č. RP/035/2012 považuje za porušenie prezumpcie neviny navrhovateľky. Ako podklad pre vydanie tohto administratívneho rozhodnutia slúžil okrem nezákonne získaného dôkazu – záznamu vysielania zo dňa 17.01.2012, písomný prepis vysielania zo dňa 17.01.2012, pričom správny orgán neuvádza, kto takýto písomný prepis uskutočnil, z akého záznamu vysielania bol písomný prepis uskutočnený. Bez overenia pravdivosti prepisu porovnaním so záznamom vysielania zo dňa 17.01.2012 nie je možné takýto dôkaz považovať za relevantný dôkaz v súdnom konaní, nie je možné jednoznačne posúdiť, či obsah písomného prepisu je obsahom reálne odvysielaného zo dňa 17.01.2012. Prezumpcia neviny zahŕňa právo nevypovedať vo svoj neprospech, ktoré pozostáva z práva odoprieť výpoveď a z práva, ktorým je zaručené, aby nikto nemohol byť nútený predkladať dôkazy vo svoj neprospech. Obžaloba nemôže založiť svoje dokazovanie v prípade na dôkazoch, ktoré boli získané donútením alebo nátlakom. Potreba zabezpečiť spravodlivé konanie a zmenšiť riziko, že obvinený bude uznaný vinným na základe jeho výpovede prevažuje nad zásadou, podľa ktorej by mal mať súd zabezpečený prístup ku všetkým dôkazom. Ak bol vydaný príkaz na predloženie listiny alebo na vykonanie prehliadky a/alebo konfiškácie, mal by byť v ňom presne stanovený cieľ, aby sa predišlo používaniu všeobecných žiadostí na odôvodnenie náhodného získavania kompromitujúcich informácií v prípadoch, ak existuje iba vágne podozrenie.

Na záver navrhovateľka namietla výšku uloženej sankcie, ktorú považuje za neopodstatnenú a neodôvodnenú a poukázala na rozsudky najvyššieho súdu sp. zn. 6Sž/7/2010, 8Sž/8/2010, 3Sž/14/2008. Neodôvodnenosť výšky uloženej sankcie vidí hlavne v nedostatku spoločenskej nebezpečnosti takéhoto konania vysielateľa pre verejnosť. Spoločenská nebezpečnosť je minimálna a nijakým spôsobom výrazne nezasahuje do práv akýchkoľvek iných subjektov. Uložená sankcia je neprimerane vysoká, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nespĺňa funkciu výchovnú ani preventívnu a vzhľadom na predchádzajúce výšky udelených pokút za porušenie § 31a ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z.

nevidno kontinuitu trestania správneho orgánu a poukázala tiež na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3SŽ/14/2008.

Z uvedených dôvodov žiadala navrhovateľka rozhodnutie odporkyne v celom rozsahu zrušiť a vrátiť jej vec na ďalšie konanie, prípadne adekvátne znížiť výšku uloženej sankcie. Zároveň si uplatnila náhradu trov konania.

III.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/035/2012 zo dňa 26.06.2012 potvrdil. V dôvodoch uviedla, že úlohou odporkyne v predmetnom správnom konaní bolo okrem iného posúdiť, či propagačný charakter informácií o avizovanej šou *Hlas Česko Slovenska* prevažoval nad charakterom informačným. Podľa názoru odporkyne je slovné spojenie „lámala rekordy sledovanosti“ len ťažko možné označiť za vyjadrenie výlučne informačného charakteru a rovnako aj scéna s očividne dobrým speváckym výkonom spolu s názorným predvedením výberu jednotlivých súťažiacich, keď porotca sedí pri prvých kastingoch chrbtom k súťažiacim a následných pozitívnych vyjadrení v danom kontexte jednoznačne preukazuje propagačný charakter daných informácií. V príspevku *Nová speváčka šou* bola divákovi priblížená šou *Hlas Česko Slovenska*. V príspevku odznelo viacero vyjadrení, ktoré síce obsahovali faktické informácie, ale mali aj charakter zaujímavostí alebo špecifik daného programu, a teda mohli vzbudiť záujem recipienta o daný program (informácie o pravidlách súťaže, zložení poroty, moderátoroch a pod.). Tieto vyjadrenia však boli spracované vecným a faktickým spôsobom, čo odporkyňa uviedla aj v napadnutom rozhodnutí. V rámci verbálnej zložky však v príspevku odznelo tiež niekoľko vyjadrení, ktoré vzhľadom na svoj obsah a použité vyjadrovacie prostriedky nepochybne boli spôsobilé pôsobiť na recipienta propagačne. V príspevku bol tiež recipientovi sprostredkovaný autentický výťažok z danej šou. Zábery autentickým spôsobom recipientovi ukázali spôsob výberu súťažiacich, ktorý je špecifickou črtou, ktorou sa daný program odlišuje od ostatných speváckych šou. Sprostredkovanie autentických výňatkov z určitého programu je vždy spôsobilé vzbudiť záujem verejnosti o daný program, je to jeden z najbežnejších spôsobov propagácie programov v rámci televíznej programovej služby, využívaný napr. vo vlastnej propagácii alebo v jej konkrétnej forme – upútavke. Práve uvedenie týchto scén slovami „malá ochutnávka“, ako aj samotný obsah autentických záberov z programu *Hlas Česko Slovenska* jasne preukazuje snahu propagovať tento program. Odporkyňa poukázala na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3SŽ/49/2007, z ktorého vyplýva, že pri posudzovaní komunikátu z hľadiska jeho možného propagačného charakteru je nutné ho posudzovať ako jeden celok, skúmať spôsob jeho spracovania, hodnotiť obrazovú a verbálnu zložku a informácie v nich obsiahnuté. Vyjadrenia vytrhnuté z kontextu majú inú výpovednú hodnotu, ako keď sú posudzované v rámci celku. Príspevok o pripravovanej šou *Hlas Česko Slovenska* umožnil divákovi vytvoriť si celkový obraz o tomto programe a obrazové a slovné informácie neplnili výlučne účel spravodajský, nakoľko presahovali rámec spravodajskej informácie a avizovaný program *Hlas Česko Slovenska* propagovali. Podstatou skrytej

mediálnej komerčnej komunikácie je skutočnosť, že divákovi sú propagačné informácie podsúvané skrytou, nenátlakovou formou, pričom sú zaobalené v rámci kontextu programu.

Rada ako orgán dohľadu nad dodržiavaním zákona č. 308/2000 Z.z. je povinná sledovať vysielanie a v prípade zistenia protiprávneho konania je povinná vyvodiť dôsledky. Odporkyňa je podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. oprávnená dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a je oprávnená aj na konštatovanie, či niektorý program, resp. príspevok pri naplnení zákonných kritérií predstavuje skrytú mediálnu komerčnú komunikáciu a v napadnutom rozhodnutí riadne preukázala, že predmetným príspevkom došlo ku kumulatívne naplneniu kritérií skrytej mediálnej komerčnej komunikácie. Kritérium odplatnosti je v zákone uvedené iba exemplifikatívne, teda na to, aby odvysielaná informácia mohla byť kvalifikovaná ako skrytá mediálna komerčná komunikácia, nemusí byť bezpodmienečne odvysielať za odplatu, resp. inú protihodnotu. Iná protihodnota však môže byť aj dosiahnutie iného účinku, napr. v tomto prípade zvýšenie sledovanosti propagovaného programu. Tvrdenie, že posudzovaný príspevok nereklamoval niečo nové, je z pohľadu naplnenia kritérií skrytej mediálnej komerčnej komunikácie bezpredmetné. K rozsudkom najvyššieho súdu, ktoré uviedla navrhovateľka, odporkyňa uviedla, že v nich išlo o odlišnú situáciu a program úplne iného charakteru čo do obsahu, ale aj prínosu pre diváka z hľadiska verejného záujmu. Pritom poukázala na rozsudky najvyššieho súdu sp. zn. 4SŽ/4/2010, 3SŽ/112/2007, 4SŽ/4/2010, 3SŽ/13/2007.

K námietke nezákonného procesného postupu a nezákonne získaného dôkazného prostriedku odporkyňa uviedla, že účelom právomoci Rady podľa § 5 ods. 1 písm. m/ zákona č. 308/2000 Z.z. a korešpondujúcej povinnosti vysielateľa podľa § 16 ods. 3 písm. l/ tohto zákona je umožniť Rade efektívne vykonávať jednu zo svojich základných úloh – dohľad nad dodržiavaním povinností podľa zákona č. 308/2000 Z.z. a osobitných predpisov. Aby mohla Rada túto kompetenciu vykonávať efektívne, je potrebné, aby jej boli vyžiadané záznamy doručené včas. V prípade vyžiadania si záznamov vysielania zo strany navrhovateľky ide o splnenie si povinnosti stanovenej priamo zákonom č. 308/2000 Z.z., preto nie je potrebné, aby odporkyňa uvádzala dôvod, pre ktorý žiada doručiť záznam vysielania. Povaha veci tiež neodôvodňovala nariadenie ústneho pojednávania (§ 21 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších prepisov, ďalej len správny poriadok). Skutkový stav bol zistený úplne a presne, nakoľko bol zistený zo záznamu vysielania jednotlivých komunikátov. Prepis/popis skutkového stavu je odporkyňou vyhotovovaný priamo zo záznamu vysielania, nakoľko je pre účely administratívneho konania potrebné vysielania elektronických médií zachytiť aj v písomnej podobe. Navrhovateľka bola s prepisom/popisom skutkového stavu od začiatku správneho konania oboznámená, v priebehu ktorého mala možnosť vyjadriť sa k podkladom pre rozhodnutie, teda aj k prepisu/popisu skutkového stavu. Navrhovateľka však nesprávnosť tohto podkladu nenamietala a nevzniesla ani žiadnu inú námietku k nemu. Záznam vysielania, ktorý vysielateľ Rade poskytuje nie je dôkazom usvedčujúcim ho zo spáchania správneho deliktu, ale je podkladom pre rozhodnutie, ktorý presne a úplne zachytáva skutkový stav. Poskytnutie záznamu nie je možné stotožňovať s priznaním sa k spáchaniu správneho deliktu, ale len

preukázanie odvysielania určitých informácií. Záznam vysielania je získavaný na základe zákonného splnomocnenia. Na záver odporkyňa uviedla, že pri určovaní výšky pokuty pristupuje ku každému prípadu vždy individuálne, skúma všetky okolnosti spáchaného správneho deliktu, svoje závery uviedla v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a vysporiadala sa aj s výškou pokút uložených navrhovateľke za porušenie predmetnej povinnosti v minulosti.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 O.s.p. a § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. a na pojednávaní súdu dňa 12.03.2013 po preskúmaní dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s ústnymi vyjadreniami zástupcov účastníkov konania, ako aj s obsahom pripojeného administratívneho spisu č. 151-PLO/O-1790/2012, s obsahom rozhodnutia Rady č. RP/035/2012 zo dňa 26.06.2012, ako aj s obsahom obrazovo-zvukového záznamu dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne potvrdí.

Z podkladov súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu odporkyne je zrejmé, že v prejednávanej veci skutkový stav sporný nebol. Navrhovateľka v správnom konaní ani v konaní pred súdom nepoprela odvysielanie príspevku s názvom *Nová speváčka šou* v programe *Televízne noviny*, ani ich obsah a znenie.

Úlohou najvyššieho súdu v zmysle námietok navrhovateľky bolo posúdiť, či navrhovateľka odvysielaním tohto programu porušila zákonné ustanovenia špecifikované odporkyňou v rozhodnutí a či teda sankcia bola uložená v súlade so zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či napadnuté rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jej závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

Z obsahu spisového materiálu, ktorý bol predložený súdu vyplýva, že v tejto veci bolo začaté správne konanie oznámením o začatí správneho konania č. 151-PLO/O-1790/2012 zo dňa 20.03.2012, ktoré bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľky dňa 10.04.2012. V spise je pripojený obrazovo-zvukový záznam predmetného programu. V pripojenom administratívnom spise sa ďalej nachádza opätovná výzva na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie v správnom konaní, vyjadrenie navrhovateľky k správnomu konaniu zo dňa 14.06.2012, ktoré bolo Rade doručené dňa 20.06.2012, zápisnica o hlasovaní Rady zo dňa 26.06.2012 a napadnuté rozhodnutie Rady.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.). Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Úlohou senátu najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 31a ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 17.01.2012 v čase o 19:21:04 – 19:22:47 hod. keď odvysielala v programe *Televízne noviny* príspevok s názvom *Nová speváčka šou*, ktorý obsahoval informácie o programe *Hlas Česko Slovenska*, ktorý naplnil definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie podľa § 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., za čo jej odporkyňa uložila pokutu vo výške 10.000 €.

Podľa § 31a ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. skrytá mediálna komerčná komunikácia je zakázaná.

Podľa § 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. skrytá mediálna komerčná komunikácia je zvuková, obrazová alebo zvukovo-obrazová informácia, ktorá priamo alebo nepriamo propaguje tovar, služby, ochrannú známku, obchodné meno alebo aktivity fyzickej osoby alebo právnickej osoby vykonávajúcej hospodársku činnosť, ak vysielateľ alebo poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie túto informáciu v rámci programu zámerné využíva na propagačné účely a mohla by vzhľadom na svoju povahu uviesť verejnosť do omylu o podstate tejto informácie. Táto informácia sa považuje za zámernú najmä vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu alebo za inú protihodnotu.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 5 ods. 1 písm. m/ zákona č. 308/2000 Z.z. do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí žiadať záznamy vysielania od vysielateľov v prípade potreby.

Podľa § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z. vysielateľ je povinný uchovávať súvislé záznamy vysielania počas 45 dní odo dňa ich vysielania v zodpovedajúcej kvalite; na vyžiadanie Rady poskytne vysielateľ záznam vysielania na zvyčajnom technickom nosiči, ktorého druh určí rada v licencií po dohode s vysielateľom.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23v časti neprístupnosti zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 21 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. Ak sa má pri ústnom pojednávaní uskutočniť ohliadka, uskutočňuje sa ústne pojednávanie spravidla na mieste ohliadky.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 3.319 € do 165.969 € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497 € do 49.790 €, ak porušil podmienky na vysielanie mediálnej komerčnej komunikácie vrátane reklamy a telenákupu.

Na posúdenie naplnenia reklamného účelu posudzovaného príspevku je ho potrebné skúmať ako jeden celok, so všetkými jeho obrazovými alebo verbálnymi zložkami a informáciami, ktoré v nich boli obsiahnuté. Je nesporné, že posudzovaný príspevok obsahoval aj skutočnosti informačného charakteru, ako sú napr. zábery z tlačovej konferencie, avšak ako Rada správne uviedla, autentické scény zo spôsobu výberu súťažiacich a uvedenie týchto scén slovami „malá ochutnávka“ presahovali rámec informačného charakteru a spadali pod propagačný charakter týchto informácií. Rada vo svojom rozhodnutí uviedla kritériá, ktoré boli kumulatívne naplnené na to, aby išlo o skrytú mediálnu komerčnú komunikáciu (§ 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z.). Išlo o zvukovo-obrazovú informáciu o činnosti vysielateľa, príspevok *Nová speváčka šou* bola odvysielaná v rámci programu *Televízne noviny*, propagačný účel posudzovaného príspevku vyplýval z celkového spôsobu spracovania prezentovaných informácií o šou *Hlas Česko Slovenska*. Zámernosť využívania informácií na propagačné účely spočíva najmä v odplatnosti, alebo v inej protihodnote, ktorá spočíva aj vo zvýšenej sledovanosti šou *Hlas Česko Slovenska*. Program *Televízne noviny* je zostavovaný vopred, navrhovateľka zostavuje skladbu odvysielaných príspevkov, a teda ju aj ovplyvňuje, čo je jeden z možných spôsobov zámernosti využívania takejto obrazovej informácie na reklamný účel. Zámer vysielateľa ako pojmový znak predmetnej normy sa neviaže k získavaniu odplaty, ale k následku, ktorý odvysielaním spôsobí. Keď spracovanie programu a v ňom použité výrazové prostriedky smerujú k propagácii, nemožno hovoriť, že ide o náhodné mimovoľné účinky, o ktorých vysielateľ zodpovedajúci za obsah nevedel alebo nemohol vedieť. Prijatie odplaty za odvysielanie takejto informácie môže byť len jeden

z možných dôkazných prostriedkov preukazujúcich zámer, neprijatie odplaty však nie je dôkazom opaku. Najvyšší súd zastáva názor, že správny orgán postupoval správne pokiaľ vyhodnotil, že odvysielaním posudzovaného príspevku v programe *Televízne noviny* sa kumulatívne naplnili zákonné kritériá skrytej mediálnej komerčnej komunikácie. Podľa zákona č. 308/2000 Z.z. sa skrytá mediálna komerčná komunikácia zakazuje. Súd z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia mal preukázané, že odporkyňa v dôvodoch rozhodnutia uviedla skutkové zistenia, ktoré boli podkladom jej rozhodnutia, skutkové okolnosti náležite vyhodnotila, zaoberajúc sa splnením jednotlivých zákonných podmienok skrytej mediálnej komerčnej komunikácie, v zmysle právnej normy ustanovenej v § 31a ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. Z uvedených dôvodov podľa názoru súdu napadnuté rozhodnutie odporkyne nie je možné považovať za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Rada je v zmysle zákona č. 308/2000 Z.z. oprávnená na to, aby dohliadala na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a s využitím vlastnej úvahy, ktorú v rozhodnutí riadne zdôvodní, posudzovala odvysielané informácie a príspevky. Rovnako, ak dospeje k záveru, že určitý program, resp. časť vysielania vysielateľa nebola v súlade so zákonom č. 308/2000 Z.z., je oprávnená skonštatovať jeho porušenie a vyvodiť z toho príslušné sankcie.

V súvislosti s námietkou nezákonného procesného postupu a nezákonne získaného dôkazného prostriedku senát najvyššieho súdu poukazuje na *klasické rímskoprávne pravidlo „nullus videtur dolo facere, qui iure suo utitur“ (nekoná protiprávne ten, kto využíva svoje práva)*, podľa ktorého, ak niekto koná v súlade s právom, nemožno takéto konanie považovať za protiprávne, nezákonné. Vysielatelia majú v zmysle § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z. povinnosť uchovávať záznamy vysielania počas 45 dní od ich vysielania a na vyžiadanie ich poskytnúť Rade. Rada má tejto povinnosti zodpovedajúce oprávnenie podľa § 5 ods. 1 písm. m/ zákona č. 308/2000 Z.z. žiadať záznamy vysielania od vysielateľov. Je pravdou, že na administratívne konanie týkajúce sa porušenia zákona č. 308/2000 Z.z. je potrebné aplikovať zásady trestného konania, avšak je potrebné uviesť, že Rada postupovala v súlade so zákonom č. 308/2000 Z.z. a predloženie záznamu vysielania nie je možné považovať za predloženie dôkazu vo svoj neprospech. Predloženie záznamu vysielania predstavuje predloženie informácií, ktoré je vysielateľ povinný predložiť podľa zákona č. 308/2000 Z.z., je získaný na základe zákonného splnomocnenia a podmienok stanovených pri udelení licencie na vysielanie a preto nie je získaný v rozpore so zákonom. Správny orgán svojím konaním neporušil prezumpciu neviny, keďže v oznámení o začatí predmetného správneho konania uviedol, že začína správne konanie voči MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o. vo veci možného porušenia § 31 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z., teda odporkyňa na začiatku správneho konania konštatovala možnosť spáchania správneho deliktu a až v rozhodnutí č. RP/035/2012 zo dňa 26.06.2012, ktorým ukončila celé administratívne konanie konštatovala porušenie predmetného ustanovenia, čím len realizovala svoju právomoc a pôsobnosť v zmysle § 4 ods. 2, § 5 ods. 1 písm. g/, § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. Správny orgán podľa názoru najvyššieho súdu nebol povinný nariad'ovať

ústne pojednávanie, keďže to povaha veci neodôvodňovala a skutkový stav bol zistený úplne a presne zo záznamu vysielania. Iná situácia by ale nastala v prípade, ak by navrhovateľka požiadala o nariadenie pojednávania a Rada by návrh neakceptovala bez uvedenia dôvodu.

Súd po preskúmaní danej veci postupom uvedeným vyššie dospel k záveru, že správny orgán v danom prípade konal v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážil dostatok relevantných skutočností pre svoje rozhodnutie, zistil riadne skutkový stav veci a zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver, z ktorých dôvodov napadnuté rozhodnutie správneho orgánu je možné považovať v súlade so zákonom. Rada o výške sankcie rozhodovala na základe správneho uváženia v rozsahu zákonom predpokladanej právnej úpravy. Najvyšší súd nezistil, že by napadnuté rozhodnutie Rady vybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom č. 308/2000 Z.z. Rada v danej veci výšku pokuty náležite odôvodnila a súd nezistil dôvody na jej zníženie.

Keďže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení, najvyšší súd s poukazom na vyššie uvedené, napadnuté rozhodnutie Rady č. RP/035/2012 zo dňa 26.06.2012 podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. f/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k uvedenému zákonu. Účet najvyššieho súdu je vedený v štátnej pokladnici pod č. 700 006 1219/8180.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nemala úspech.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 12. marca 2013

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: *Emília Čičková*
Emília Čičková